

בכפר מנחם

גיליון מס. 266

כסלו התשף דצמבר 2019

80 שנה לכפר מנחם 6 דצמבר 1939 - 6 דצמבר 2019

פעם, פעם לפני 80 שנים הכל היה נראה אחרת.

שטח המחנה (הקבוץ) היה מכוסה טרשים וסלעים לא היו בתים והחברים התגוררו באוהלים וצריפים (ובלים).

בסוף שנת 1939 היו בכפר מנחם 40 איש ורוב רובו של הקבוץ עם כל הילדים חיו עדיין במושבה הדר, עד אשר התנאים על הגבעה יאפשרו את העברתם לקבוץ.

בקבוץ לא היו מדרכות, או כבישים ובחורף כל השטח היה בוצי. הדרך לכפר מנחם לא הייתה בטוחה – נסעו לגדרה ומשם במכונית משורינת לכפר מנחם. הדרך ממסמיה לכפר מנחם התפתלה בין כפרים ערביים והייתה כרוכה בסיכון רב. בחורף העגלות, או הרכב שקעו בדרך, בחורף 1940 קבוצת חברים חצתה את הוואדיות המוצפים כדי להביא לחם לקבוץ.

האנשים גם הם נראו אחרת והעבודה והבניין קדמו לכל.

על פי ספר תולדות כפר מנחם

תנו רבנן: מצוות חנוכה נר איש וביתו. והמהדרין – נר לכל אחד ואחד. והמהדרין מן המהדרין, בית שמאי אומרים: יום ראשון מדליק שמונה, מכאן ואילך פוחת והולך, ובית הלל אומרים: יום ראשון מדליק אחת, מכאן ואילך מוסיף והולך. (בבלי שבת כ"א, ע"ב)

שירבה האור בביתנו ויהי הולך ומתווסף.

טכס העלייה על הקרקע עיתון הארץ כ"ה כסלו ת"ש.

אתמול לפני הצהריים התקיים בכפר מנחם טכס התחלת הזריעה של קבוץ "אמריקה-כרית" מייסודו של השומר הצעיר. ב- 10.00 בבוקר יצאה מרחובות שיירה של אוטומובילים שהובילו לכפר מנחם את באי כח המוסדות, חברי הקבוץ הנמצאים עדיין בהדר, מוזמנים ואורחים. במקום סודרו שערי כבוד מקושטים בסימאות – "עלה נעלה וירשנו", "בית לנו וחומה", "אבן מאסו הבונים הייתה לראש פינה".

את פני הבאים קיבלו בני פלוגת הקבוץ הנמצאים כבר במקום, כ- 40 איש. לאחר שהמקהלה שרה "השמיים מספרים כבוד אל", זז הטרקטור והוביל לתחנת הזריעה בליווי שירה ומקהלה והקהל שנהר לשדה. הטרקטור עבר לתלם הראשון וזרע את הזריעה הראשונה באדמת השממה. החלק האחרון של הטכס היה השיבה אל החומה – המחנה – אשר בכתליה נסתיים הטכס ב"זכור".

ברכת אוסישקין (מנחם אוסישקין על שמו נקרא הישוב, עמד בראש הקרן הקיימת באותם ימים) נקראה מטלגרמה: "ליום העלייה שלכם ברכתי הנאמנה. השתרשו באדמת המולדת לדורי דורות. בל תשכחו שבחודש עלייתכם – כסלו – הצילו החשמונאים את עמנו ותרבותנו. לכו בדרכם והיו לנו לכבוד". נקראו עוד ברכות שונות ונשלחה טלגרמה לאוסישקין.

ברכה לשנת ה 80 כפר מנחם

תהליכים של ניסוח חזון יישובי, אסטרטגי שיסמן את הדרך להמשך קיומו הכלכלי והחברתי של היישוב.

יתאימו איחולים לצליחת האתגרים לשמר ולקדם את מה שאנו רוצים שיאחד ויאפיין את הקהילה שלנו: שנדע להסתכל איש בפני רעהו ולברך לשלום כשניפגש על המדרכות, שנדע לדבר על מחלוקות בשיח מכבד ומקדם, שנדע להסביר פנים לנקלטים החדשים, שנוקיר את כל מי שמתנדב ותורם מזמנו לפיתוח אירועי תרבות והעשרה ביישוב שלנו, שנדע להכיל ולכבד את מי שדעתו שונה ואחרת משלנו. שנדע לכבד את זקני השבט שלנו. שנדע לחייך, להגיד מילה טובה האחד לשני.

ובמילים טובות אסיים:
לקראת שנת ה-80 של כפר מנחם הוקם צוות מתנדבים אשר הוביל שנה מלאה באירועים איכותיים ומרגשים המשמרים את הזיכרון הקיבוצי עבור כולנו: מפגשי ארוחת ארבע, טקס קציר העומר, תערוכות אומנים מתחלפות בחדר האוכל, יום ספורט יישובי, תערוכת מורשת, אירוע שירת המונים, כנס מחזורים, שחזור דגם חומה ומגדל ומשחק התחנות הענק בעקבות ההיסטוריה של כפר מנחם שהשתתפו בו היום. קצרה היריעה מלמנות את כל המתנדבים שיזמו, תרמו, יצרו והשקיעו כדי שכולנו נהנה בשנה זו והיום במיוחד.

בשם וועד האגודה וכל תושבי כפר מנחם אני מבקשת להודות מקרב לב לכל מי שידו עסקה ותרמה בשנה הנהדרת הזו.

לאוכמה אבירם על ההובלה של צוות שנת ה-80 לכל אחד ממובילי הצוותים וחברי הצוותים של שנת ה-80, **לדני הס** רכז התרבות היוצא שלנו.

יצרתם לנו שנת תרבות קיבוצית ומשמעותית. אנו ניפגש במסיבת ההוקרה למתנדבים שתתקיים בהמשך השנה.

יעל דוידוב ברידא

ערב טוב לכולם,
התכנסנו כאן היום כדי לחגוג 80 שנים לקיבוצנו כפר מנחם.

בפתח דברי ובהזדמנות חגיגית זו אזכיר מה שאולי אינו ידוע לפחות לחלק מהאנשים שיושבים פה, אזכיר כי הקיבוץ שלנו, שנקרא
"בתחילת דרכו" קיבוץ כרית " החל את דרכו כבר בשנת 1933
במושבה הדר שבשרון.

הקיבוץ נוסד אז על ידי גרעין של 6 צעירים אשר עלו באופן בלתי לגאלי שנה קודם לכן לארץ ישראל מפולין.

שם, בהדר, חבר אליהם גרעין של" השומר הצעיר "מאמריקה ואז הם שינו את שם הקיבוץ ל "אמריקה כרית". בהמשך הצטרפה אליהם חבורה של בוגרי" מקווה ישראל "ובמהלך השנים הראשונות הצטרפו לקיבוץ גרעינים נוספים ואנשים בודדים,

וכולם יחד המשיכו את דרכם המשותפת כ 6 שנים במושבה בהדר. שם, בהדר, עוצבו דרכיו ואופייו של הקיבוץ שנמשכו לאורך עשרות שנים.

שם הוקמו המשפחות הראשונות, ושם נולדו הילדים בני הקיבוץ- הראשונים.

בשנת 1939 לפני 80 שנה, על פי החלטת המוסדות הלאומיים,

עבר קיבוץ אמריקה כרית מהדר לכאן. לכפר מנחם.

וכאן על הגבעה עליה אנחנו יושבים היום, לצד בית הילדים הראשון שהוא המועדון לחבר, שכולנו מכירים, החלו חיי קיבוץ כפר מנחם כפי שאנו מכירים היום. וכמו אז, גם היום המשמעות שעומדת מאחורי המילה קיבוץ אינה טמונה בבתים שבו, בדשאים הנרחבים או בנוף.

משמעות הקיבוץ טמונה באנשים שבו וברוח המפעמת בהם ובחזון שמניע אותם.

אנחנו עומדים פה כולנו, אחרי יום פעילות מרהיב שחווינו יחד.קהילה שלמה שחוגגת 80 שנה ליישוב המיוחד הזה שנקרא כפר מנחם.

ומה מאחלים למי שחוגגת 80 שנה: גיל הגבורות. גיל מכובד, גיל לא מושלם אבל סולחים לו:

מוקירים את ניסיון השנים ויודעים להכיל את הקמטים והבריאות הרופפת. מאחלים בריאות ואריכות ימים ושלווה ונחת.

ומה נאחל לקיבוצנו החוגג 80? נדמה שדווקא לכפר מנחם בשנת ה 80.תתאמנה ברכות של

איש צעיר אשר לפניו עומדים אתגרים והתחדשות: בני קיבוץ ונקלטים חדשים, תושבים שמבקשים לקבוע את ביתם בקיבוץ.

מתנדבים זה הכי

ביוזמת ועד האגודה התכנסו מתנדבי הישוב בערב שבת- נר שישי של חנוכה (27.12.2019) לחוג בפאב אוסישקין המשופץ והמחודש.

את פני הבאים הרבים קידמו אורי אגוזי ויעל דווידוב ברוידא בברכה ובמדבקה והנאספים התכבדו והחליפו חוויות.

אורי אגוזי הדליק נרות בחנוכייה שיצרה סבתו (לידיה אגוזי ז"ל) במפעל הקרמיקה וקרא את ברכת הוועד.

לאחר מכן יצאו המתנדבים ובני/ות זוגם בריקודים לצלילים שניגן אסף ה – D.J. . הבילוי בפאב נמשך עד השעות הקטנות של הלילה. הייתה מסיבה עליזה, שציינה את חשיבות ההתנדבות בישוב.

*התוצרה וההפרכה המתנדבים הפריים ולאווי ויעל אפסנו וספרנו
על הערה.*

התקווה שיהיה האסק לפעילות המתנדבים ולמחיות כאלה.

ברכה – מסיבת מתנדבים ראשונה בכפר מנחם 27.1.2019

הערב אנחנו פותחים מסורת חדשה בכפר מנחם.

מסורת הוקרה לכל מי שמתנדב ועושה למען הקהילה שלנו.

מטרת המסורת היא להרחיב את מעגל המתנדבים ולסמן קו מנחה האומר שעשייה ופעילות למען הקהילה הם חלק בלתי נפרד ממי שרוצה לחיות כאן. כל אחד בתחומו הוא, כל אחד ביוזמה שמדברת אליו, כל אחד בזמנו ויכולותיו. אחד מתנדב ב"מתמיד", השני משתתף בהצגה, אחד יושב בוועדה מדי חודש והאחר לוקח פרויקט חד פעמי.

זה לא ה – כמה, העיקר זה לקחת חלק.

כי חלק ועוד חלק הופכים לשלם.

הופכים אותנו לקהילה חזקה שיודעת לתת ערך מוסף לתושבים שלה.

וועד אגודת המתיישבים, בסיום שנת כהונתו הראשונה, מבקש לכרות ברית עם קהילת המתנדבים בכפר מנחם.

אנחנו רוצים למנף ולהגדיל את צוותי העבודה, להרחיב את המעגל של אותם אלה שלוקחים חלק. אנחנו קוראים לכם להמשיך ברוח העשייה, לחלום, ליצור, ליזום עבור קהילתנו – אנחנו כבר נדאג לתקציב...

הערב תהיו גאים ושמחים על מה שיצרנו בשנה הזו עבור כולנו.

עשייתם טוב ועל כך תודתנו הגדולה

באהבה והערכה רבה

וועד האגודה: יעל, אגוזי, דותן, שלומי, אלון, יובל, גל, יגאל, אביב וניצן

למאכרה אצול. אילי ופסי. יקצן ויוסי וכל המשפחה

הפכות חמות אהולצת הפת. הנכרה והנינה אוסי.

לאוסק מאכרה אצול שפן. אל הילנסקי ומיה איווי שהתטיסו לצה"ל

הפכת צפק צלחה וסולו הביתה בשלום.

הספר "האווירון האדום ועוד סיפורים"

ב- 20.12.19 קיבלנו מ"קרן חבצלת" (מוסדות תרבות וחינוך של השו"הצ) מלגה כספית להוצאת הספר " האווירון האדום ועוד סיפורים". אסף אוזן ונדב קרן ייצגו את הצוות בטקס חלוקת המלגה. ישר כח לצוות!
מי שלא קיבל את הספר מוזמן לפנות לאחד מחבריי הצוות אוכמה אבירם, אסף אוזן, מור רפפורט, נדב קרן.

טעימות מהספר

הטרקטור האדום / אהרון ברוידא

מי שיבוא לרפת יראה שם טרקטור אדום. הטרקטור, אינטרנשיונל טי.די.6 משנת 1942, היה הטרקטור השני בכפר מנחם. בתחילת שנות ה-40 של המאה העשרים, כשהייתי בן ארבע וחצי בערך, היה יום שבת נעים ושמשי של חורף שהגיע אחרי כמה ימי גשם. נודע לאמא שלי שאחרי הצהרים אושר גולדברג אמור לנסוע עם המשאית העמוסה ירקות, פירות חלב וביצים לתל אביב. אמא חשבה שזו הזדמנות טובה לבקר את הוריה שגרו בתל אביב והחליטה להצטרף לנסיעה. היא לקחה אותי ואת אחותי נירה בת העשר ויחד עלינו כולנו למשאית ויצאנו לתל אביב.

...למחרת קמנו לבוקר סוער וגשום. בגלל הגשם התכסתה הדרך לקיבוץ בוץ ואושר חיכה לטרקטור שיגיע ויגרור את המשאית לקיבוץ. אחרי זמן קצר הגיע הטרקטור והתחלנו להתקדם. נוסף לבוץ היה עלינו לעבור שני וואדיות שכבר התחילו להתמלא במים. את הוואדי הראשון הצלחנו לעבור בקושי, אבל בוואדי השני, לפני הכפר הערבי א-תינה (היכן שהיום נמצאים הגשר ותחנת הרכבת), הטרקטור כבר לא הצליח לגרור את המשאית... אחרי חצות הגענו לקיבוץ. נהג הטרקטור מיהר לסככת הטרקטורים להחזיר את הטרקטור למקומו ואנחנו מיהרנו להחליף בגדים וללכת לישון.

...לפתע נכנס לכיתה מייטק קנטור, המורה האגדי. מיד הושלך הס ועיני כולם נפנו אליו. "אתם רוצים בריכה?" הוא שאל. "בטח בטח" ענינו כולנו במקלה. הרי בריכת שחייה, זה הדבר שרצינו בו יותר מכל. עד מהרה הפכה הכיתה לבריכה דמיונית ילדים שחו, קפצו, התיזו מים והרעש היה עד לב השמיים. מייטק הרגיע אותנו ואמר: "גם חברי הקיבוץ רוצים בריכה, אך העלות גבוהה מאד. כמה פעמים כבר הוחלט על הקמת בריכה, וכל פעם כשהנושא הובא להחלטה סופית בשיחת הקיבוץ, צץ עניין דחוף אחר כמו קניית טרקטור לחריש השדות או מכונה חדשה למפעל המתכת. החברים, אף כי רצו מאד בריכת שחייה, החליטו שוב ושוב לדחות את בניית הבריכה ולהשקיע את הכסף בתחום שיגדיל את הכנסות הקיבוץ. אני חושב, שעליכם להראות להורים ולחברים כמה עניין הבריכה חשוב לכם".

מיד נזרקו לחלל החדר רעיונות שונים: "נדבר עם ההורים שלנו", "נלך לשיחת קיבוץ", "נעשה שביתה ולא נלמד" ועוד רעיונות מסוג זה. לבסוף התקבלה הצעה (אולי של מייטק), שנצא בשבת לכיוון הריסות הכפר "איִדְנִיָּה" (היכן שהיום נמצא גן השעשועים בחרובית) נקטוף שם סברס, נמכור אותו ואת התמורה נתרום לטובת בניית הבריכה. הלכנו למיטותינו נרגשים, ובדמיונו ראינו את עצמנו שוחים ומשתוללים בבריכה החדשה...

צבע טרי / מתן לפידות

...אחת המסורות שזכורות לי מאותה התקופה, היתה "צביעת הלילה" – ילדי כיתה אחת לוקחים משחות שיניים וצובעים במשחה את ילדי הכיתה האחרת (הכלל הלא-כתוב אמר שמותר לצבוע את כל הגוף חוץ מאת העיניים ואת כפות הידיים). כך קרה שלילה אחד התעוררנו וגילינו שהותקפנו באכזריות – לא רק שצבעו אותנו, אלא שהצבעים היעילים החליטו לצבוע גם את המצעים שעל המיטות. היה לנו ברור שהאשמים הם ילדי כיתת "שיבולת". כזכור, היינו הילדים הטובים, אז כמו שנהגנו תמיד לא לקחנו את החוק לידיים ולא יצאנו לנקום בכיתה השכנה, אלא קראנו לשומרת הלילה בעזרת השמרטף שהיה מותקן על קיר בית הילדים. בצירוף מקרים מעניין גילינו שהשומרת באותו הלילה היתה אימה של ילדה מהכיתה שלנו. כשהיא הגיעה לכיתה וראתה שלא רק כולנו מכוסים במשחת שיניים, אלא שגם כל המיטות מלוכלכות ולא ניתן לחזור לישון בהן היא כעסה מאד והחליטה לפעול. בזעם נחוש הלכה והעירה את כל ילדי כיתת "שיבולת", התעלמה מהכחשותיהם המחויכות ואילצה אותם להחליף את המצעים בכל המיטות שלנו...

המתנדבים באים / אנה גולדסטרו

ה-20 באוקטובר 1996 היה יום ראשון. יום ראשון בישראל, יום ראשון בקיבוץ כפר מנחם, ובהמשך גם רגע ראשון בפתח חדר האוכל. אי אפשר לשכוח! אפילו היום, אחרי למעלה מ-20 שנה. הגענו לקיבוץ, עשרה צעירים מאנגליה - "מתנדבים" קראו לנו. האחראים עלינו, גידי קרון וברט צ'יני ז"ל, קיבלו את פנינו, הראו לנו את החדרים שלנו - ה"גארדן האוס" ו"הטרקטור האוס" (הצריפים במורד שיכון ו') - ולאחר שקצת התארגנו, עלינו, יחד עם גידי, לחדר האוכל. מה זה חדר אוכל, לא ידענו. אנחנו הכרנו מסעדה, וכאלה יש הרבה ובכל עיר. אבל מה זה חדר אוכל של קיבוץ? אני חשבתי לעצמי שנגיע למסעדה גדולה, אולי גדולה יותר ממה שהכרתי עד עכשיו אבל מסעדה.

ברגע שנעמדנו בפתח חדר האוכל החיים כאילו נעצרו. הכל כאילו קפא. כולם עצרו והסתכלו עלינו. היה שקט מוחלט. אף אחד לא אכל, אף אחד לא דיבר, כל המבטים הופנו אלינו ואנחנו, המומים, לא ידענו מה

לעשות. לא הבנו מה קורה. למה כולם מסתכלים עלינו? עשינו משהו לא בסדר? ובכלל, איזו מין מסעדה זו? לאן אנחנו אמורים ללכת? מאיפה מקבלים אוכל? איפה מתיישבים? איך ואיפה משלמים? איפה בכלל המלצרים? קשה. חוויה מאוד לא נעימה. זה נמשך כנראה דקות בודדות, עד שגידי אסף אותנו והסביר לנו איך מתנהגים במקום הזה, שנקרא חדר אוכל, אבל עבורי זה היה כמו נצח. הדבר שהכי רציתי לעשות באותו הרגע היה להסתובב לאחור, לחזור לחדר בו השארתי את חפציי, לארוז הכל ולחזור מהר הביתה (וכמה טוב שזה לא קרה!!).

המפכ"לית - שביט לב

...כשהגיע בוקר יום שלישי נכנס רפי ("רפי כפכפי") למשרד הרפת כשהוא לבוש בבגדים חגיגיים והזכיר לי שאני צריך לעשות הגמעה במקומו. לא הספקתי להיזכר בשיחה מלפני שבוע וכבר מגיחות שתי מכוניות מרצדס שחורות גדולות עם לוחיות רישוי דיפלומטיות, עוצרות לידי ושני מאבטחים צרפתיים יורדים מאחת מהן ולנגד עיני המשתאות סורקים את משרדי הרפת ואת הפרגולה הצמודה. לאחר מספר דקות הם נותנים סימן ומהרכב הראשון יוצאת אישה שלא היה לי ספק שהיא באמת ובתמים המפכ"לית של משטרת צרפת. היא והפמליה שמתלווה אליה התקדמו לכיוון הפרגולה וישבו שם עם רפי שעה ארוכה. לנו, לצוות הרפת, המאבטחים לא נתנו להתקרב אבל שמעתי את רפי שלנו מסביר לה ארוכות בצרפתית ולפעמים בגרמנית ואנגלית. כולנו נשארנו פעורי פה עד שהם חזרו לרכבם ורפי נכנס איתה מאחור למרצדס השחורה. לאחר כחודש הגיע אליי מרכז המשק עם מכתב הערכה מוזר שהוא לא הבין כיצד הגיע למשרדי הקיבוץ ולמה: סגן ראש השב"כ מצא לנכון בכבודו ובעצמו להודות לקיבוץ, לרפת ובמיוחד לרפי גושן על הביקור בקיבוץ ועל הסיור המקיף. הוא אף כתב שמכל שבוע הסיורים שעשתה בארץ המפכ"לית של משטרת צרפת היא ציינה במיוחד את ההנאה והעניין שחוותה במהלך היום עם רפי. הביא לדפוס: נדב קרן

כיוונתי לאפשר מרחב פעולה ויוזמה של המתנדבים

דני הס מסיים שנה בריכוז ועדת תרבות ומתאר את השקפתו וניסיונו:

תרבות בקהילה במרחב הכפרי כמו שלנו, נדרשת להתייחס לאוכלוסיות השונות והמגוונות בישוב – מילדים ועד מבוגרים, המנעד במרחב הזה הוא רחב מאוד והמטרה מתחילת השנה הייתה למצוא דרכים לתת למגוון התושבים בקהילה תרבות שמכילה בתוכה גם נוסטלגיה וגם חדשנות. אני חוזר על מה שאמרתי כל השנה- חופש פעולה ומקום מכיל ליוזמה, הם המפתחות שלנו לשנה מוצלחת.

בקהילה שלנו יש אנשים יצירתיים מאוד, אולי היצירתיים ביותר שפגשתי בחיי הבוגרים, כל אירוע היה מיוחד מרגש ומהנה, היו מתנדבים רבים וזה הוביל לעשייה משמעותית ולמימוש של כל הרעיונות, כל זאת במסגרת תקציב שנתי אשר כלל בתוכו גם את חגיגות שנות ה-80. בשנה זו היטבנו להשתמש בתקשורת עם הקהילה. כמידען היה לי חשוב לחזק את הנגשת המידע לציבור על הנעשה בתרבות ועשינו זאת על ידי שימוש מושכל במדיה החברתית וזו עוד נקודת חוזק לשנה זו.

צריך לציין, שאחת ההצלחות של שנה זו היא שיתוף הפעולה ביני ובין אורי אגוזי (הממונה על התרבות והספורט בוועד הישוב). בעזרתו יכולתי לדחוף ולהניע דברים בתוך הקהילה והקבוץ. כל אחד מאיתנו מצא את המקום שלו לקדם דברים בתחומי החוזק שלו. הוא היה חבר אמיתי למסע הזה ומגיעה לו תודה גדולה על תרומתו.

אלו עצות הייתה נותן למחליף שלך?

למחליפי אני מציע להמשיך ולטפח עוד את היחסים עם המתנדבים ועם הקהילה אני בטוח שעוד לא מיצינו את הפוטנציאל הגלום בעוד הרבה תושבים שרוצים להתנדב, שימשיך להקשיב למתנדבים שפועלים כאן ממקום של נתינה ענקית ליישוב ולהקפיד להוסיף לרפרטואר אירועים של פעם בלבד. חדש.

מה היה מיוחד מבחינתך בשנה הזו?

מבחינתי, מה שהיה מיוחד בשנה זו, שלפני שהתחלתי בתפקיד לא הכרתי מהי תרבות במרחב הכפרי. השנה הביאה תהליך למידה, שחשף עולם תוכן מאוד מאוד עשיר ובעצם התאפשר לי ולמשפחתי לחוות באופן בלתי אמצעי את הקיבוץ ואת הקהילה וכאן המקום לומר תודה ענקית למשפחתי-להילה, רביד ולקרני שהיו מאוד מעורבים בפעילותי.

העיסוק בתרבות במרחב הכפרי השלים לנו את ההבנה והאהבה שיש לנו למקום, אפשר לנו להבין למה זה המקום שאנחנו רוצים לקרוא לו בית והסיבה היא כי יש כאן קהילה חזקה, תומכת ואוהבת.

שוב ברצוני להודות לכל המתנדבים שגרמו לשנה הזו להיות כל כך מיוחדת ומלאת אירועים מוצלחים. שלכם

דני הס

לצני הס המון המון תודה על תפואתו המהפכנית והייחודית לאירועי שנות ה-80
ולתקופת הקהילה.

בירה ונסירה / אתי הראל

כשהגעתי לכפר מנחם מהר מאוד הבנתי שהגעתי לגן עדן מוסיקלי. להיות מוקף נגנים רבים כ"כ מוכשרים זה לא דבר שציפיתי לו. הרעיון של ערב שירה עלה בקבוצת חברים שבמקרה הם גם מפקים מדהימים ומכאן העסק התגלגל מהר מאוד והושרש כמסורת. זו השנה החמישית (כמעט ברציפות) שהערב נערך.

מבחינת הכנות לערב, אנחנו מנסים בכל שנה לחדש ולשנות, אם במיקום, בתפאורה ובשירים. אנחנו נפגשים למספר מצומצם של חזרות (2-3) במקלט המוסיקה (בד"כ עם בקבוק עראק או וויסקי), מנסים לעבור על רשימת השירים (מדובר בסביבות 130 שירים). סולנים מגיעים לחזרות כדי ללמוד את השירים שלהם. תוך כדי החזרות מעלים רעיונות לשירים, מחרוזות וגימיקים חדשים. מבחינת ההפקה עצמה, ישנו צוות חזק מאוד שמכיר טוב את המקומות השונים בכפר. קובעים תאריך, מיקום, נושא. כל אחד יודע את תפקידו והעסק רץ.

במהלך הערב הדבר הכי חשוב לנו זה להרגיש את הקהל אתנו, זו לא הופעה שלנו, אלא הופעה של הקהל.

הצלחת הערב תלויה כמובן בהשתתפות הקהל. אנחנו מקדישים המון אנרגיה בלחשוב איך לגרום קהל להתקרב ולהתחבר, אם בבחירת שירים, סידור ישיבה, שתיה ותפאורה.

אני חושב, שמה שמיוחד בכפר מנחם בהקשר של הערב הזה, שהוא באמת מדבר להרבה אנשים מכל שכבות הגיל.

הקהל בכפר הוא שמח במיוחד, אנשים באים פשוט ליהנות. ולכן, הערב הזה מצליח פעם אחר פעם להגיע לאנרגיות מאוד גבוהות.

זו זכות ענקית שזכינו לחיות ביישוב כזה, שחיילים בוחרים לבלות במסיבה כשהורים נוכחים, נהנים, שרים, שמחים ומרגישים בנוח להיות הם עצמם. אני חושב שזה אומר הכל.

אני כבר מחכה לפעם הבאה.

ברכה אישית לחידוש ושיפוץ אוסישקין 27.12.2019 / אורי אגוזי

את האוסישקין יצא לי להכיר לפי 16 שנה כאשר הגעתי לקיבוץ. מהרגע הראשון התחברתי למקום שבו הכרתי הרבה אנשים שהפכו להיות חברי הטובים ביותר. התנדבתי במסיבות ופתחתי את המקום בערבי חמישי. ניהלתי את האוסישקין במשך מספר שנים וביליתי במקום חודש שלם במהלך המונדיאל. שיפצנו את המקום במהלך השנים, העברנו את הבר מצד לצד והוספנו את המרפסת, זרמתי עם הצבע שהחברים בחרו למרות שרובכם פחות אהבתם אותו...

הערב אני עומד כאן, ברחבת הבר הישן בה הוגשה לי הבירה הראשונה בקיבוץ. אני רוצה להודות באופן אישי למספר אנשים שבמהלך החודשים האחרונים עבדו ימים כלילות ודאגו לשדרוג ושיפוץ המקום.

תודה ל: תומר בן אריה על ניהול וביצוע הפרויקט, למיכאלה לפידות על התכנון והעיצוב, ליואב הראל וטל מור על עבודות בעץ והדלפקים, אבנר דביר, אבישי רטנר, אנואר, אלעד בן אריה, תום שור, עדי פטיש, דניאל ווהבה, רותם, אביב כוחל, שלמלה ולשאר החברים החברות שבאו לתת יד בשבועות האחרונים.

יש לנו מועדון חברים אמיתי שמיועד עבור כולנו. שנזכה להנות מהאוסישקין המשופץ במסיבות, ערבי שירה, ימי הולדת, הרצאות ועוד. בתקווה שבקרוב נתחיל לקיים בו את שיחות הקיבות והאגודה על כוס בירה

שלכם,

אגוזי

אירוע חנוכה לילדים

עדכון מצוות הנוי

קבלן הנוי מחברת "נופים", עבד אצלנו 5.5 שנים (עבר 3 מכרזים). השנה חשבנו שכדאי לשנות, לרענן ולשפר ויצאנו למכרז חדש. תושבי הישוב הפנו אלינו 12 קבלנים, שבאו לפגישה, סיור ומצגת. 4 קבלנים (מתוך ה-12) התחרו בהליך הצעות המחיר (כולל הקבלן הקודם). אחרי בחינת ההצעות סיירנו בישובים המוחזקים על ידי שני הקבלנים המובילים, צוות הגינון נפגש עם שניהם ובחרנו את קבלן "גני הבושם". יוסי אוחיון מנגבה ביצע עבורנו מספר עבודות פיתוח ב-2019, כך שהכרנו אותו. הקבלן החדש התחיל לעבוד בתחילת נובמבר ובינתיים הפידבק חיובי, אך מוקדם להסיק מסקנות. יש לנו תנאים ודרישות ברורות ויש לבחון את עבודת הקבלן לאור זמן ולקוות שימשיך בעבודתו כפי שהתחיל.

עדן אביב כהנא

פורום חינוך – סיום שנה והתחלה חדשה עם חברות וחברי פורום חדשים

- פורום החינוך הינו גוף ציבורי ביישוב, הדואג לקשר מתמיד עם ובין המערכות החינוכיות והקהילתיות בישוב. על פי הנוהל, חברות וחברי הפורום החינוך נבחרים ומתמנים לקדנציה של שנתיים. הפורום מאפשר לקהילה, באמצעות חבריו, לקיים דיון חינוכי המתרגם את אורחות חיי הקהילה ותרבותה לכלי עבודה פרקטיים ויישומיים במערכת החינוך היישובית. הפורום נותן ליווי ובקרה לצוות הניהולי של הגיל הרך, החינוך החברתי ותנועת הנוער. החזון החינוכי של הפורום משקף את ערכי הקהילה בהקשר זה, שעיקרם:
- להצמיח אדם מעורב חברתית, סובלני, מוסרי, פתוח, ומשיג את מטרותיו בדרכים לא אלימות. אדם אחראי, עצמאי יוזם ומממש את עצמו.
 - לדאוג לביטחון לבטיחות של הילדים בסביבתם.
 - לטפח זיקה לצינונות, לטבע ועוד
 - להרחיב אופקים ולטפח את הסקרנות ואת אהבת הלמידה

לאחרונה התמנה הפורום מחדש לקדנציה נוספת, עם חברים ותיקים וחדשים:

רותר שחורי	איתן רביב – יו"ר
זהר כץ	יובל שינדלר – נציג ועד האגודה
חנה פרידמן	חני גרמן – ס. יו"ר
אירית פז	הילה סטולר
איתי הראל	אפרת טטרסקי
עינת לוינטל	סיון מירז

*תודה לאחייניות את החברות בפורום:
חילי זלינסקי, מור פופר, שילי אולסוונס, שפאלי קטי 66*

תרומת היודבתניקים

היודבתניקים פנו ביוזמתם לצוות חגיגות ה-80 לסייע בארגון האירועים והפעלתם. הם סייעו בתחילת שנת תש"ף בהרמת כוסית, קבלת שבת והרקדה על הדשא. (בכנס המחזוריים סייעו חניכי השומר הצעיר) באירוע הקולולום בבית הבנים הצטרפו לצוות ההקמה, ארגון, סידור האולם ופרסומו. באירוע המרכזי לציון 80 שנה ליישוב (בתחילת נובמבר) היו פעילים בהפעלת התחנות בבוקר וסייעו רבות בחגיגת הערב. תרומה מיוחדת הייתה ליודבתניקים בערב "בירה ונשירה" הם סייעו בהכנת האולם, בערב עצמו מילצרו, הזיזו כסאות ושולחנות וסייעו לחוגגים בחן תושייה ורגישות, וגם סייעו בירור וסידור האולם אחרי האירוע.

*תודה ליודבתניקים ולחברי צוות ה-80 שהנחו אותם.
לחברות באירועי הקהילה הבאים.*

בקשה לאיסוף נתונים על לוחמים יהודיים במלחמת העולם השנייה.

שמי דוד לוי, אני גימלאי ומתנדב במוזיאון הלוחם היהודי במלחמת העולם השנייה. המוזיאון נמצא בלטרון ופועל להנצחתם של לוחמים יהודים שלחמו בכל הצבאות כנגד הנאצים. המטרה היא לאסוף נתונים ופרטים על הלוחמים ולהכין לכל לוחם דף שיפרט את תולדות חייו ובמיוחד מה עשה במלחמה.

אם את/ה מכיר לוחם או לוחמת וביכולתך להעביר אלי פרטים עליו, אודה לך מאוד אם תיצור/י איתי

קשר. ניתן להתקשר אלי לטלפון 0523663197

davlev45@gmail.com או לדוא"ל

תודה מראש.

דוד לוי

המועצה האזורית יואב

לשכת ראש המועצה

נובמבר 2019, תש"ף

קבוצת כפר מנחם חוגג 80 שנה!

חברות, חברים, תושבי כפר מנחם!

בשם כל תושבי המועצה האזורית יואב, הנני מביאה את ברכתי אליכם באחר צהריים קסום המציין 80 שנים לקיבוץ שעלה על הקרקע, בחנוכה 1939 במסגרת יישובי חומה ומגדל. אתם, ממשיכי דורות קודמים של מתיישבים באזור, זוכרים את העבר, חיים את ההווה ועם הפנים לעתיד, חוליה בשרשרת אנושית, תרבותית, כלכלית וציונית.

מנחם אושיסקין מראשי הציונות, שעל שמו נקרא הקיבוץ, אמר: "בשנאה מהרסים עולמות, באהבה בונים עולמות", ואכן מי כמוכם בהרבה אהבה בניתם עולם.

בשנות ה-90 חוו הקיבוצים בישראל תלאות, ובכל זאת כפר מנחם צלח את המשבר ושמרתם על ייחודכם כקיבוץ. נפתחה הדלת – תושבים חדשים הפיחו רוח חדשה בקהילה, בנות ובנים חזרו.

עפ"י נתוני משרד הפנים הקיבוץ מונה היום כ-1400 תושבים, בשנים האחרונות זכיתם בקהילה בהרחבה משמעותית והיום קהילת כפר מנחם שוקקת חיים, חיה בשותפות והרמוניה, ישוב רב דורי - משפחות ותיקות לצד משפחות חדשות וצעירות, דור העבר ודור העתיד. מערכת קהילתית-חברתית ותרבותית, המושתתת על ייחוד ערכי ועל שיתוף ועזרה הדדית.

בקיבוץ מערכות חינוך מהגן ועד התיכון, אתם משמשים לילדי המועצה אכסניה בגנים, בית ספר האלה ותיכון צפית, ואפילו נהנים מתחנת רכבת כמעט פרטית.

אני מתבוננת בכם בגאווה על היופי שיצרתם, על האנשים המדהימים שהבאתם למועצה, תודה לכם וותיקי הקיבוץ, שפתחתם את ליבכם, שטיפחתם לאורך השנים את המרחבים הירוקים, במקום שאתם הקמתם ויצרתם באהבה.

אני מאחלת לכם שתמשיכו לפסוע חרש בשבילי הקיבוץ, לנגוע בעשבי הזמן, לפרוח בין סלעי המרחבים - וגם אם הדרך ארוכה, שתמשיכו לעשות אותה באהבה.

אסיים במילים של אביו גולדברג ז"ל ואסא ברק שיבדל לחיים ארוכים!

רוח מערבית מול השפלה

העיניים מלאות בירוק

המציאות, החלום והזמן שחלף

והדרך נמשכת רחוק

לשוב ולגעת שנית באמונה

ושוב לשלב הזרועות

לחיות עם העצב, השמחה והצחוק

לנשום מלא הריאות

מזל טוב – כפר מנחם,

אוהבת,

דר' מטי צרפתי – הרכבי

ראש המועצה האזורית יואב

מועצה אזורית יואב, ד"ר שקמיט מיקוד 7981601

פקס: 08-8500757

www.yoav.org.il

טלפון: 08-8500702

lishka@yoav.org.il

אף צלי

*

בית אפרין

*

בית ניר

*

אף-און

*

את

*

ורדון

*

כפר-הריף

*

כפר מנחם

*

נאפה

*

נחפה

*

סאפה

*

קדמה

כפר הנאור

*

קבדים

*

עדה יואב